

Să-mi fie dor?

Daniel Vișan-Dimitriu

Te-ntrebi de-mi este dor? Nu, nu îmi este
Decât atunci când fulgii de zăpadă
Se-ndepărtează, nu vor să mai cadă
Și-ncepe-un anotimp ca de poveste.

Nu-mi este dor decât în primăvară,
Din prima zi când mugurii se-agită
Și ies în lumea proaspăt înverzită,
În frunze să petreacă peste vară

Și, poate, doar puțin, atunci când vântul
Și frigul, ploaia, vor să le coboare
Din lumea lor în alta, care doare
Iar foșnetul le este, sngur, cântul.

Nu știu ce-i dorul! Poate c-o să-mi fie
Atunci când albul păturii de nea
Mă va purta, cumva, pe urma ta,
Dar cum să-mi fie dor? Nu-mi e! Nu mie.